

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Det er åbenbart ministeren meget magtpåliggende at lade, som om det er regeringen, der selv har fundet på de her initiativer på naturområdet. Lad så det være, det har regeringen da lov til at synes. Men jeg vil bare for fuldstændighedens skyld tilføje, at ministerens naturregørelse i august jo var foranlediget af, at ministeren vidste, at Socialdemokratiet ville komme med en dagen efter.

Derfor bærer ministerens redegørelse jo også præg af lidt hastværk. Det kunne jo godt være, det er det, der har lagt kimen til, at der nu kommer nogle adgangsregler, men som sagt synes vi da, det er positivt, at vi kan hjælpe med at rykke regeringen små skridt i den rigtige retning. Vi så gerne, at det var noget mere. Men lidt har jo også ret, ikke mindst når vi snakker om denne regering og miljøområdet.

Så vil jeg gerne spørge til et konkret punkt, for nu kan jeg forstå, at selv om der står her, at der agtes fremsat regler, er det kun noget af det, der er regler. Derfor vil jeg gerne spørge til det, der er punkt 6 i aftalen om at øge befolkningens adgang til de private skove: Er det en del af den frivillige aftale, sådan at det kommer helt an på den enkelte skovejer, om de danske børn må få lov til at plukke anemoner i skovbunden? For det synes jeg da ikke er særlig progressivt. Var det ikke noget, man sagtens kunne lave regler om? Det er jo et forslag, som et enigt Adgangsudvalg har anbefalet.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Tak til ministeren for svaret om stierne. Men så har jeg et supplerende spørgsmål, for så ved jeg ikke, om det så betyder, at beboerne i Holløse kan glæde sig over, at de får lov til at beholde deres sti, hvis situationen nu er den, at man så måske får et regelsæt. Jeg er glad for, hvis det bliver tilfældet, at vi også lovgivningsmæssigt kommer ind og giver amtskommunen et ansvar. Det må vi så kigge på. Det har vi andre jo ikke haft mulighed for. Vi er jo ikke blevet inddraget i de drøftelser, men det må vi så se på.

Men risikerer vi så ikke, at der nu bliver en periode, hvor der vil blive nedlagt et massivt stort antal stier, fordi folk jo nu kan høre, at der kommer nogle regler? Og så kunne man jo godt forestille sig, at der sad en og anden og overvejede, om det så ikke nu var det med at få fat i trak-

toren og så se at komme ud på marken og få pløjet væk, hvad der var af stier, for nu kommer ministeren snart og laver nogle regler. Der kunne være brug for en overgangsregel, som sikrer, at det ikke sker.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg skal sige til hr. Keld Albrechtsen, at det skal man sådan set finde nede i det, jeg tror, der hedder punkt 3, hvori der står:

»Jordbrugets organisationer vil i perioden, indtil de nye regler træder i kraft, gennem information til deres medlemmer opfordre til, at der ikke sker nedlæggelse af veje og stier af væsentlig rekreativ betydning, medmindre der findes eller etableres alternative adgangsmuligheder. Nye frivillige ...« osv. Så det er den måde, man har sikret sig det på.

Så vil jeg kun sige, at det alligevel er tankevækkende, at jeg synes, fru Pernille Blach Hansen og jeg har nogle gode diskussioner, men jeg kan næsten mærke fortvivlelsen helt heroppe over, at det her ikke bliver sådan en mærkesag for Socialdemokratiet.

Men det *bliver* da en mærkesag for Socialdemokratiet, blot sammen med alle os andre. Kan man da ikke dele lidt ud af sin glæde? Er det så slemt, at vi alle sammen er med i det? Jeg kan næsten høre fortvivlelsen over, at det var os, der var først. Men det var det ikke, det var Adgangsudvalget.

Når regeringen derfor laver sådan noget, så skriver vi, som det er, og jeg skrev følgende sætning meget tydeligt: »Regeringen vil gennemføre en række af de forslag, som Adgangsudvalget var enige om.«

Er det ikke til den stramme side bagefter at skulle prøve at forklare folk, at ministeren står og siger, at det er hans eget? Nej, han skriver endda, at det er Adgangsudvalgets forslag. Det kan da næsten ikke gøres tydeligere. Jeg synes altså, det er lidt ærgerligt, at man skal ind og diskutere den ting.

Så giver og tager man i en forhandling. Jeg kan stadig væk ikke forstå, hvordan det kan være, at man ikke kan have den her respekt og glæde ved, at Friluftsrådet, som jo repræsenterer mange mennesker, der bruger de her ting, vi taler om, og Danmarks Naturfredningsforening i en forhandling, hvor de giver og tager, siger, ordlyden er som følger:

»Jordbrugets organisationer vil opfordre medlemmerne til, at der gives adgang til gående